

FCI Standard nr 224 / 05. 05. 2003 / GB

DRENTHÉ'I LINNUKOER
(Drentsche Patrijshond)

TÕLGE: A.H. van der Snee.

PÄRITOLUMAA: Holland.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV: 25.03.2003.

KASUTUS: Seisukoerad.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7: Seisukoerad.

Alarühm 1.2: Kontinentaalsed seisukoerad, spanjeli tüüp.
Töökassetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Selle tõu ajalugu ulatub 16. sajandisse ning tema esivanemateks olid Hispaaniast läbi Prantsusmaa Hollandisse jõudnud spanjeli tüüpi koerad. Hollandis kutsuti neid linnukoerteks (*Partridge dog*). Riigi idaosas, eriti Drenthe'i provintsis, hoiti seda tõugu puhtaverelisena ning neid ei ristatud teiste tõugudega nagu tehti mujal. 15. mail 1943. aastal andis tõule ametliku tunnustuse Raad van Beheer op Kynologisch Gebied Hollandis. Selle tõuga tegelesid eriti innukalt paruness Van Hardenbroek, Mr Van Heek Jr ning Mr Qaurtero. Tõug on suguluses münsterlandi väikese linnukoeraga ning prantsuse linnukoeraga. 5. juunil 1948 asutati tõuklubi Nederlandse Vereniging „De Drentsche Patrijshond“.

ÜLDMULJE:

Heade proportsioonidega, kuivade lihastega ning selgelt väljajoonistunud kerekujuga koer, kelles on piisavalt jõudu ja suutlikkust arendada piisavat kiirust saagi kätte toomiseks. Tal on kiilukujuline koon, mis on kolju pikkusega võrreldes pisut lühem ning üsna kuiv. Ei ole rippuvaid morkkasid. Kere pikkus on turja kõrgusest pisut suurem, seega on kerekuju üsna piklik. Kuigi karvkate kerel ei ole tegelikult väga pikk, jätab ta ikkagi pikakarvalise koera mulje, sest kõrvad on tihedalt karvaga kaetud ning ka kaelal ja rinnal on karv rikkalikum. Samuti on ees- ja tagajalgadel rikkalik ehiskarv ning saba on täies ulatuses ehiskarvaga kaetud ning üsna lopsakas.

FCI Standard nr 224 / 05. 05. 2003
EESTI KENNELLIIT

KÄITUMINE/ISELOOM:

Ideaalne jahikoer väga erinevates maastikutingimustes. Peab jahti püssi laskmisulatuses. Tal on kaasasündinud oskus hoida jahimehega head kontakti. Sellele tõule on väga iseloomulik see, et saaki otsides liigub saba ringikujuliselt, eriti siis, kui ta jälje üles võtab. Saagile lähenedes ootab koer jahimehe lähenemist ning kui see võtab aega, siis hakkab ta peremeest otsima. Ta suudab erinevate oludega väga kergesti kohaneda ning see teeb temast mitmekülgse jahikoera erineva saagi jahtimisel nii vees kui maismaal. Ta on lisaks ka hea saagi kättetooja ning kadunud jahisaagi otsija. Kõik need omadused on kaasasündinud ning seega vajab ta väga vähe koolitust. Tänu tema rahulikule loomusele ei tohi tema õpetamisel kasutada jõuvõtteid.

Tegu on lojaalse ja aruka koeraga ning hea kasvatuse ja koolitusega saab temast nii kõrgelt hinnatud perekoer kui jahimehe väärtuslik abiline.

PEA**KOLJUPIIRKOND:**

Kolju on üsna lai ning pisut ümara kujuga. Piki kolju keskjoont asub vaevumärgatav volt, mis kulgeb nõrgalt väljendunud laubalõike ja mõõdukalt arenenud kuklakühmu vahel umbes poole maani.

Üleminek laubalt koonule: Külj- ja eestvaates on kolju koonu suunas kergelt langeva joonega, põsed lähevad järk-järgult kitsenedes üle koonuks. Kulmukaared on hästi arenenud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Ninapeegel on hästi arenenud ja pruun. Ninasõõrmed on hästi avatud.

Koon: Koon on kiilukujuline ning pisut lühem kui kolju, otsast tõmp. Silmade alt ei ole järsk. Koonuselg on lai, ei ole nõgus ega kumer. Väike ülespidine kaar nina taga on lubatud. Rooma nina on tõsine viga.

Mokad: Huuled on üsna peenikesed ning liibuvad.

Lõuad/hambad: Tugev ja perfektne käärhambumus.

Põsed: Mõõdukalt väljendunud.

Silmad: Silmad on üksteisest üsna kaugel ning hästi kaitstud asetusega. Ei ole pungis ega asetse liiga sügaval silmakoopas. Keskmise suurusega ning ovaalse kujuga. Ilmes väljendub nii sõbralikkus kui ka jahikoerale omane arukus. Soovitatav värvus on merevaigutoon, seega ei tohi silmad olla ei tumedad ega heledad (röövlinnused). Silmalaud on liibuvad.

Kõrvad: Ei ole rasked. Kõrge asetusega. Kinnituskohast alates allapoole vastu pead ripuvad. Ilma voltideta. Ettepoole sirgeks tõmmatult peavad ulatuma ninaotsast 3 sõrmejämmeduse võrra kaugemale. Kõrvatüvi on lai, tipud on tõmbid ning ümarad. Kõrvad on pealt kaetud rikkaliku ja soovitatavalt lainelise karvaga, karv ei tohi olla lokkis. Karv on lühem kõrva tippudes. Kõrva sisemise külje ääred on samuti kaetud rikkaliku ehiskarvaga.

Kui koer on valvel, liiguvad kõrvad ettepoole ning tõusevad kõrgemale. Eestvaates on kõrvad siis kolmnurkse kujuga ning murdekoht on kõrva keskosast kõrgemal. Kõrvad on liikuvad, väljendades erinevaid meeleolusid.

KAEL:

Jõuline, keskmise pikkusega. Pigem lühike kui pikk. Üleminek kerelt kaelale on sujuv. Pikem kael, mis jätab küll elegantsema mulje, ent samas ei ole piisavalt tugev, on ebasoovitatav. Kaelavolt või lõtv kaelanahk ei ole kuivade lihastega ning selgelt väljajoonistunud kerega koera välimusele tüüpiline ning on seega ebasoovitatav.

KERE:

Ülajoon: Ülajoon on sujuv alates mõõduka pikkusega kaelast kuni ühtlase selja- ja nimmeosani ning kergelt laskuva laudjani.

Selg: Tugev, keskmise pikkusega ning mitte liiga lühike. Loob koos hästi nurgitunud esi- ja tagajalgadega pikliku mulje.

Nimme: Tugeva lihastikuga.

Laudjas: Lai ja pikk, kergelt langeva joonega.

Rind: Sügav, ulatudes küünarnukkideni. Eest üsna lai. Liiga tugevalt kaardunud esimesed roided ei tohi takistada esijalgade liikumist. Kitsas ning küünarnukkideni mitte ulatuv rind on tõsine viga. Rinnakorv on pikk ning tagumised roided on samuti hästi arenenud. Tagumised roided on kaarjad ning need ei tohi olla lamedad ega tünnikujulised.

Alajoon: Vaid kergelt üles tõmmatud.

SABA:

Üsna kõrge asetusega, ulatub kannaliigeseni. Esimest poolt kantakse rippuvalt ning teist poolt kerge kaarega ülespoole. Tegutsedes hoitakse esimest poolt sabast horisontaalselt ning teist poolt kerge kaarega ülespoole. Saba ei kanta seljajoonest kõrgemal. Terve saba, välja arvatud sabatüvi, on igast küljest kaetud rikkaliku ehiskarvaga, mis saba otsa suunas läheb lühemaks.

JÄSEMED**ESIJÄSEMED:**

Õlad ja õlavarred: Abaluud on pikad, kaldega ja hästi tahapoole suunatud. Õlavarred on kaldega tahapoole ning moodustavad õlaga korraliku nurga. Eest- ja külgvaates on rinna esiosa ümbritsetud õlgadest ja õlavartest, moodustades ilusa terviku.

Küünarnukid: Hoitakse kere lähedal, ei ole sisse- ega väljapoole pööratud ega takista liikumist.

Küünarvarred: Sirged ja tugevate lihastega.

Randmed (randmeliigesed): Tugevad, hea luustikuga.

Kämlad (kämblaliigesed): Ei ole sisse- ega väljapoole pööratud, kerge kaldega.

Esikäpad: Ümarad või ovaalsed. Lähestikku asetsevate, tugevate ning kaardus varvastega. Tugevate padjanditega.

TAGAJÄSEMED:

Hästi arenenud, laiad ja tugevate lihastega.

Reied ja sääred: Vaagen, reis ja säärel on hästi nurgitunud. Tagantvaates ei ole tagajalad liiga kitsa ega liiga laia asetusega, seistes on tagajalad täiesti vertikaalse asetusega.

Kannaliigesed: Hästi madala asetusega.

Pöiad (pöialiigesed): Lühikesed, ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Tagakäpad: Samasugused nagu esikäpad.

KÕNNAK:

Ulatuslik ning tasakaalustatud liikumine tugeva tagajalgade tõukega. Traav ei ole liiga kitsas ega liiga lai, samuti ei ole liikumine külgede suunas õõtsuv. Kannad ega küünarnukid ei ole väljapoole pööratud, liikumine toimub ühel joonel.

KARVKATE

KARV: Tihe karv, mis katab korralikult terve kere. Karv ei tohi olla lokkis. Karvkate tervikuna ei ole tegelikult pikk, ent jätab sellise mulje, kuna pikemat karva esineb erinevates keha piirkondades. Kaelal ja rinnal on karv pikem. Kõrvadel on samuti pikk ning eelistatult laineline karv. Kõrvad, esi- ja tagajalgade tagumised küljed ning reite tagumised küljed on kaetud ehiskarvaga. Seljal on eelistatult laineline karv, samuti sabal. Terve saba, välja arvatud sabaüvi, on igast küljest kaetud rikkaliku ehiskarvaga, mis saba otsa suunas läheb lühemaks.

VÄRV: Valge pruunide märgistega, täppidega või ilma. Vähem soovitud on pruuni-valgekirju karvaga koerad, märgistega või ilma. Mantel ei ole samuti soovitud. Kõrvad ning karv silmade ümber on pruunid.

SUURUS:

Turja kõrgus:

Isased koerad: 58-63 cm.

Emased koerad: 55-60 cm.

Lubatud kõrvalekalle ettenähtud vahemikust on üks kuni kaks sentimeetrit juhul, kui koer tervikuna on heade proportsioonidega.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI Standard nr 224 / 05. 05. 2003
EESTI KENNELLIIT